

om altsaa dette Hensyn just ikke kan gøres gjældende, kan det dog ikke negtes, vil man sige, at vi have en dygtig Embedsstand, og det indrømmer jeg. Men saa bliver det sidste Spørgsmaal: Kan Staten offre de Millioner, som ville udkræves, hvis vi vedtage de Lønningsforslag, Regjeringen har forelagt, vedrørende saavel den militære som civile Administration? Herom vil jeg da sige, at jeg tror, Regjeringen kunde have lettet os Arbeidet noget, dersom den havde givet os en Overførsel over, hvorledes Sagen stillede sig finansielt efter de nu bestaaende og efter de fremtidige Lønningslove. Det er da ogsaa navnlig det, man har spurgt om, og som jeg synes, er et berettiget Spørgsmaal fra Udvalgets Side. Jeg vil sige, at jeg har gjort ikke Lidt for at faae en saadan Overførsel frem og beklager, at vi ikke have faaet den hidtil; men deri ligger naturligvis ikke nogen Behovsdelse mod den høitagtede Conseilspræsident, idet jeg antager, at han vil give os denne Overførsel, saasnart det kan ske. Naar der nu spørges om, hvorvidt man skal give Lønningsstillæg eller ikke efter det forelagte Forslag, vil jeg sige, at for mit personlige Bedkommende vil jeg paa ingen Maade kunne gaa med til at give alle Stats-embedsmænd uden Undtagelse Lønningsstillæg; thi jeg mener, at det vil skabe et Præcedens for Behandlingen af Lønningslovene. Uagtet jeg antager, at det vil komme til at fremgaa af min Stilling, at jeg er villig til ved de enkelte Lønningslove at forbedre visse Embedsmænds Stilling under visse Forvaltningsgrene, ligesom jeg ogsaa tror, at flere Andre ere tilbøjelige dertil, vil jeg dog ikke gaa med til, endogfaa kun for et enkelt Aar, at stemme for et Lovforslag, der tilføjer Forbedring af alle Embedslønninger uden Undtagelse. Jeg er enig med den høitagtede Finantsminister i, at, vil man gaa til Lønningsforbedringer, skal man ikke blive staaende ved de lavere Klasser, idet man da let forrykker det indbyrdes Forhold, og jeg vil derfor heller ikke være med til at sætte f. Ex. 3,000 Kr. som Maximum af de Lønninger, der skulle have Forbedring, idet jeg indrømmer, at mange af de lavere Embedsmænd ere unge Mennesker, der ikke trænge til saa høie Lønninger. Altsaa deri er jeg enig, at en Lønningsforbedring bør omfatte alle Lønningsklasser; noget Andet er det, naar man staar overfor et Dyrtdstillæg, thi da er det rettest at hjælpe dem, der have mindst at leve af. Altsaa da jeg ikke kan anerkjende, at man behøver at forhøje samtlige Lønninger, er det en Selvfølge, at jeg ikke vil kunne stemme for Lovforslaget, hvis det endelig kommer til at foreligge i en saadan Form, at alle Lønninger skulle forbedres. Det vilde ogsaa se underligt ud, om Folkethinget gik med dertil, thi det er jo ikke mange Uger siden, at Folkethinget efter Forslag af Lønningsudvalget vedtog ved 2den Behandling, at Rejsbetjent- og Magistratsembeder ikke skulde have større Løn end nu for Tiden, man vilde kun

forhøje deres Dagpenge naar de vare paa Reiser. Jeg gaar altsaa ikke med, og jeg tror neppe, at Thinget vil gaa med til det foreliggende Forslag. Jeg haaber imidlertid, at det ærede Thing har opfattet mig saaledes, at uagtet jeg ikke kan stemme for dette Forslag, vil jeg dog være med til at stille endel af Embeds- og Bestillingsmændene gunstigere ved de almindelige Lønningslove, som vi forhandle, end de nu ere stillede isølge Lønningslovene af 1870, og jeg vil sige til, at det er muligt, at jeg endog kan komme til at stille enkelte af dem gunstigere, end selv den ærede Finantsminister har stillet dem. Paa den anden Side vil jeg sige, at der ogsaa er nogle, som jeg ikke er istand til at give en Forhøjelse af Lønningen. Jeg tror, at man vil forstaa, at naar jeg nu til Spønde og Sidst siger, at jeg vil stemme imod det Forslag, som nu er kommet frem, vil jeg ikke dermed have sagt, at jeg ubetinget er imod en Lønningsforhøjelse til nogle af Embedsmændene. Jeg haaber, at det Udvalg, som vil komme til at behandle denne Sag — og hvilket Udvalg det vil blive, kan være mig ligegyldigt — grundig vil gjenemgaa alle Forvaltningsgrene og spørge sig selv, hvilke af disse Forvaltningsgrene det er, som bør have dette Tillæg. Kan det saa i en Betænkning give en Fremstilling af, hvilke Embedsmænd det er, som virkelig trænge til et Tillæg, skal jeg stemme derfor, men dette maa jeg ogsaa fordr. Jeg stemmer ikke for dette Forslag i den Form, hvori det nu foreligger. Jeg haaber, at ærede Medlemmer ville have forstaaet mig. Kommer Forslaget frem i den Form, hvori det nu foreligger, nemlig saaledes at vi skulle give en Procentforhøjelse gjenemgaaende til alle Forvaltningsgrene, stemmer jeg ubetinget imod det.

Finantsministeren (Estrup): For det ærede Medlem, som nu satte sig, var det en Overraskelse, at jeg har bragt Spørgsmaalet om en midlertidig Forbedring for Embedsmændene ind i denne Samling, idet, som det ærede Medlem udtrykte sig, Regjeringen dog ikke havde foreslaaet alle Lønningslove reviderede, saa at altsaa, selv om de foreslaaede Revisionslovsforslag bleve vedtagne, adskillige Embedsklasser vilde blive staaende uden Lønningsforbedring. Det er en Bemærkning, som jeg oftere har hørt, og da den er gjentagen her, vil jeg dog dertil knytte en Bemærkning fra min Side, nemlig den, at der jo ikke vilde være det Allermindste til Sindes for, at der, efterat Lønningsrevisionen var fuldbendt, kunde forelægges et Forslag ligesom det her foreliggende angaaende de Embedsmænd, hvis Lønninger ikke ere foreslaaede reviderede ved denne Leilighed. Jeg kunde gaa videre og sige, at noget Saadant har været min Hensigt, og naar et saadant Forslag ikke er fremkommet tidligere, men man har ønsket at holde det tilbage, saa er det ganske naturligt stet